

Briselē, 5.1.2021.
COM(2021) 1 final

ANNEXES 1 to 2

PIELIKUMI

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

**par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes
padomes un asamblejas sanāksmēs**

I PIELIKUMS

Nostāja, kas Savienības vārdā jāienem Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes padomes un asamblejas sanāksmēs

1. PRINCIPI

Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes padomes un asamblejas sanāksmēs Savienība:

- (a) rīkojas saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas (*UNCLOS*) 192. un 145. pantu un pienākumu aizsargāt un saglabāt jūras vidi. Šis vispārējais pienākums ietver pienākumu novērst, samazināt un kontrolēt jūras vides piesārņojumu no jebkura avota, uzraudzīt piesārņojuma riskus vai sekas un novērtēt to darbību iespējamo ietekmi, kuras ir līgumslēdzēju valstu jurisdikcijā un kontrolē un kuras var izraisīt būtisku piesārņojumu vai būtiskas un kaitējošas izmaiņas jūras vidē (194., 204. un 206. pants). Konkrēti, līgumslēdzējām valstīm ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai aizsargātu un saglabātu retas vai trauslas ekosistēmas. Saskaņā ar 196. panta 1. punktu un 209. pantu tām turklāt jānovērš, jāsamazina un jākontrolē piesārņojums, ko rada to jurisdikcijā vai kontrolē esošu tehnoloģiju izmantošana, arī attiecībā uz darbībām, kuras konvencijas apgabalā veic kuģi, iekārtas, struktūras un citas ierīces, kas ir zem to karoga vai ir ierakstītas to reģistrā, vai darbojas to pakļautībā. Saskaņā ar 145. pantu valstis ar Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes starpniecību pieņem attiecīgas normas, noteikumus un procedūras, kas vajadzīgas, lai aizsargātu un saglabātu konvencijas apgabala dabas resursus un novērstu kaitējumu jūras vides florai un faunai;
- (b) rīkojas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 191. pantu, kurā teikts, ka Savienības vides politika pamatojas uz piesardzības un preventīvās darbības principu, uz principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs. Šajā kontekstā ES būtu jāaizstāv uzskats, ka jūras minerālresursus starptautiskajā jūras gultnes apgabalā drīkst apgūt tikai pēc tam, kad saskaņā ar piesardzības principu ir pietiekami izpētīta dziļjūras izrakteņu ieguves ietekme uz jūras vidi, biodaudzveidību un cilvēka darbībām, ir izprasti riski un ir pierādāms, ka izmantotās tehnoloģijas un darbības prakse videi vērā ņemami nekaitē;
- (c) cenšas panākt konsekvenci un sinerģiju ar ekosistēmisku pieeju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku (2. panta 3. punkts), Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (3. panta 4. un 5. punkts, 10. pants un I un VI pielikums), Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Direktīvu 2014/89/ES, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru (5. pants);
- (d) aktīvi piedalīties diskusijās, lai nodrošinātu, ka Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes noteiktais izrakteņu kodekss ir pamatīgs, atbilst starptautiskajiem principiem un saistībām un ietver stingrus vidiskos standartus, kuru izpildes panākšana ir faktiski iespējama un kuras regulāri atjaunina, ņemot vērā jaunāko pieejamo zinātnisko informāciju un tehnoloģijas; tas ietver nepieciešamību ievērot piesardzīgu pieeju un

veikt iepriekšējus vides ietekmējuma novērtējumus, kas atbilst Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmas (UNEP) procedūrām un vadlīnijām¹;

- (e) nodrošina, ka konvencijas apgabala minerālresursu apguves noteikumi atbilst starptautiskajām tiesībām un jo īpaši UNCLOS noteikumiem un starptautiskajām paražu tiesībām;
- (f) uztur spēkā Savienības nostāju, atbalsta Eiropas zaļā kursa un zaļā nekaitēšanas zvēresta mērķus un Eiropas Savienības ieceri pasaules mērogā rādīt piemēru mūsu vides, arī jūru un okeānu, saglabāšanā un aizsargāšanā;
- (g) veicina zinātniskās izpratnes attīstību vidiskās ietekmes jautājumos un tās pārņemšanu Starptautiskās Jūras dziļu pārvaldes noteiktajā izrakteņu kodeksā;
- (h) cenšas, lai iepriekšējais vidiskā riska novērtējums atbilstu visaugstākajiem standartiem un tiktu rūpīgi izvērtēts.

2. ORIENTĒJOŠI NORĀDĪJUMI

Ņemot vērā zinātniskās informācijas nepilnīgumu un bažas par nenovēršamo un, iespējams, neatgriezenisko ietekmi, kāda dziļjūras izrakteņu ieguvei būs uz biodaudzveidību un klimatu, ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai Savienības nostāja dziļjūras izrakteņu ieguves jautājumā pilnībā saskanētu ar Eiropas Savienības saistībām attiecībā uz ilgtspēju un pamatotos uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, piesardzības principa piemērošanu un ekosistēmisku pieeju.

¹ https://elaw.org/system/files/unep.EIA_.guidelines.and_.principles.pdf.

II PIELIKUMS

Kārtība, kādā no gada uz gadu precizējama Savienības nostāja, kas jāieņem Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes padomes un asamblejas sanāksmēs

Pirms katras Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes padomes vai asamblejas sanāksmes tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi, lai nostājā, kura Savienības vārdā paužama saskaņā ar I pielikumā izklāstītajiem principiem un orientējošajiem norādījumiem, tiktu ņemta vērā jaunākā zinātniskā informācija un cita pieejamā relevantā informācija.

Šajā nolūkā, pamatojoties uz minēto informāciju, Komisija pietiekami laicīgi pirms katras Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes padomes vai asamblejas sanāksmes Padomei vai tās darba sagatavošanas struktūrām, lai tās varētu apspriest un apstiprināt Savienības vārdā paužamās nostājas detaļas, nosūta rakstisku dokumentu, kurā detalizēti izklāstīti ierosinātie Savienības nostājas precizējumi.

Ja Starptautiskās Jūras dzīļu pārvaldes padomes vai asamblejas sanāksmes gaitā, arī uz vietas, panākt vienošanos nav iespējams, jautājumu nodod Padomei vai tās darba sagatavošanas struktūrām, lai tās varētu Savienības nostājā iestrādāt jaunus elementus.